

متن قانون امنیت اجتماعی که به موجب اختیارات شش ماه و به تصویب و امضای دکتر مصدق رسیده بود به شرح زیر است:

ماده ۱: هرکس کارگران و کارمندان کارخانه‌ها و کارگاه‌های مشمول قانون کار و بنگاه‌ها را تحریک به اعتصاب و عصیان و نافرمانی و تمرد و یا اخلال در نظم و آرامش نماید، دستگیر و بازداشت شده و از سه ماه تا یک سال تبعید و ملزم به اقامت اجباری در نقطه‌ی معین خواهد شد. در مدت محکومیت تبعید و اقامت اجباری از اخذ مزد یا حقوق نیز محروم خواهد بود. تبصره: اعتصاب در وزارتخانه‌ها و ادارات دولتی و امثال آن در مؤسسات مربوط به خدمات عمومی از قبیل آب و برق و پست و تلفن و تلگراف و رادیو و بیمارستان‌ها و داروخانه‌ها و راه آهن دولتی و وسایل نقلیه عمومی مطلقاً ممنوع است و اعتصاب کنندگان به مجازات مزبور محکوم خواهند شد.

ماده ۲: هرکس کارمندان ادارات دولتی و مؤسسات عمومی را وادار به اعتصاب یا تحریک با اخلال در نظم و آرامش یا تمرد و عصیان نماید همچنین کسانی که در ادارات و مؤسسات عمومی و دادگاه‌ها و دادرها بر خلاف نظم و آرامش و انتظامات داخلی رفتار و یا جنجال و داد و فریاد و یا به منظور توهین و ارباب و تحت تأثیر قرار دادن مراجع اداری و قضایی یا تحصن و یا هرگونه تظاهری نمایند، بازداشت و مجازات مقرر در ماده قبل برای آنها تعیین می‌گردد و همچنین مجازات درباره توطئه و مواضع کنندگان برای اجرای اعمال مزبور در این ماده و ماده فوق معمول خواهد شد و هرگاه مرتکب کارمند دولت باشد در مدت محکومیت و اقامت اجباری از اخذ مزد و حقوق نیز محروم خواهد بود.

ماده ۳: اجتماعات آزاد است ولی اجتماعات در معابر عمومی و بازارها به منظور مبارزه و زد و خورد و همچنین اجتماعاتی که حرکات و تظاهرات آنها ایجاد اضطراب و تشویش در افکار عمومی نموده و یا نظم و آرامش و آسایش عمومی را مختل کند ممنوع است. متخلفین برای مدت معینی از شش ماه تا دو سال تبعید و ملزم به اقامت اجباری خواهند شد. در صورتی که مرتکب، مستخدم دولت باشد در مدت محکومیت تبعید و اقامت اجباری از گرفتن حقوق محروم خواهند بود.

ماده ۴: مأموران انتظامی پس از بازداشت مرتکب، صورت مجلس مشتمل بر تحقیقات و شناسایی وی تهیه و پرونده‌ی امر را نزد دادستان می‌فرستند، دادستان در صورت ملاحظه‌ی قرینه بر توجه اتهام فوری قرار بازداشت متهم را صادر و بلافاصله تحقیقات خود را در دادستانی یا معدل قضایی او انجام و در صورت فقد دلیل، دستور منع و رفع بازداشت را صادر و در صورتی که عقیده بر مجرمیت داشته باشد، کیفر خواست تهیه و به دادگاه می‌فرستد. قرار دادستان مبنی بر بازداشت متهم قطعی و غیر قابل شکایت است.

ماده ۵: گزارش مسؤلان مؤسسات و رؤسای ادارات دولتی و مراجع قضایی و همچنین مأموران انتظامی معتبر است مگر خلافش ثابت شود.

ماده ۶: هرگاه دادستان یا معادل قضایی او حین وقوع حادثه مستحضر شده موظف است که در محل وقوع حاضر شده و از تحقیقات و مشاهدات و دلایل و مدارک جمع‌آوری شده صورت مجلس ترتیب داده طبق موارد مذکوره‌ی فوق اقدام به عمل آورد.

ماده ۷: مرجع رسیدگی به دادگاه جنحه قائم مقام آن می‌باشد. رسیدگی باید فوری و خارج از نوبت به عمل آمده و دادرسی تا صدور حکم بدون فاصله جریان یابد. احکام دادگاه جنحه قطعی است.

تبصره: در نقاطی که حکومت نظامی اعلام گردد، اجرای مقررات این لایحه‌ی قانونی به عهده‌ی فرماندار نظامی و حکم دادگاه بدوی حکومت نظامی قطعی است.

ماده ۸: مدت لایحه قانون سه ماه از تاریخ انتشار است.

ماده ۹: وزارت دادگستری، دفاع ملی، کشور، دارایی، کار و سازمان برنامه، مأمور اجرای این لایحه قانونی است.

بر طبق قانون اعطای امتیازات مصوب بیستم مرداد ۱۳۳۱ لایحه قانونی راجع به امنیت اجتماعی که مشتمل بر ۹ ماده و دو تبصره است تصویب می‌شود.

به تاریخ ۱/۸/۱۳۳۱ نخست‌وزیر دکتر محمد مصدق.